

2023. május 26. (péntek)

Az első napon Szombathelyről nagyon korán indultunk el, meg sem álltunk Pozsonyig. A kirándulásunkat egy nagyon izgalmas sétával indítottunk a pozsonyi Fő téren. Ezután egy hosszú, magasra ívelő sétával felmentük a várba, ahol rengeteg érdekes információt hallottunk például Széchenyiről és a magyar koronázásról. A várban sétáltunk egyet a barokk-kertben. Már értjük, mit is jelent a barokk szó...

Ezek után jött a nap legkeményebb pillanata, amikor egy hosszas, fárasztó, de annál szebb ghymesí hegyi túrával folytattuk napunkat. Nagyon lassan kapaszkodtunk fel a váromhoz, de amikor felértünk, azonnal feledtette velünk a magashegyi mászást. Gyönyörű látvány tárult elénk.

Ezen a napon több, mint 15.000 lépést tettünk meg, így mindenki örült, amikor elfoglaltuk a szállásunkat az alsóbodoki Paulisz rancson. Az előre kiosztott szobákat nagy-nagy izgalommal foglaltuk el. A vacsora után még versben „köszöntöttük” Ghymes vár urát és úrnőjét (Marcsi nénit és Milán bácsit). Nagyon vicces volt ezeknek a verseknek a megírásával bíbelődni.

2023. május 27. (szombat)

A második napon Selmecebányára vezetett utunk. Megnéztük a Szentháromság-szobrot és három egymás mögé (vagy inkább fölé) épített kápolnát. A monda szerint az első szlovákoké, második a magyaroké, a harmadik kápolna pedig a németeké. Ezután megnéztük Petőfi Sándor volt iskoláját, ahol érdekességeket hallottunk Petőfi Selmecen töltött pár hónapjáról. Utána a selmecebányai temető felé vettük az utat, ahol egy bolyais hagyománynak tisztelegtünk és az első polgármester sírját koszorúztuk meg és elénekeltük a Himnuszt.

Ezen a napon is nagyon jó volt megpihenni az alsóbodoki szálláson. A vacsora után Paulisz Mariánnal, Alsóbodok polgármesterével beszélgettünk a felvidéki magyarok helyzetéről. Kellemes hangulatú volt a beszélgetés és egyben megdöbbentő és szomorú is. Nagyon szimpatikus volt Marián, akit közös énekléssel búcsúztattunk.

2023. május 28. (vasárnap)

A harmadik napot egy izgalmas sétával indítottuk az alsóbodoki szálláshelyünkön, a rancson. Megnéztük Esterházy János síremlékét, két osztálytársunk pedig megkoszorúzta azt. Nagyon megható pillanat volt, amikor a turulmadárnál a trianoni békeszerződésről és arról beszélgettünk, miért jó magyarnak lenni.

A nap második felében elindultunk haza, de közben megálltunk Malonyán, ahol az arborétumban tettünk egy kimerítő sétát.

Ezek után Oroszkára, a hadtörténelmi múzeumba látogattunk el. Nagyon érdekes és látványos hadtörténelmi múzeum található ott. Az osztály kedvence egyértelműen a tank volt, amit csak a mi kedvünkért indítottak be.

Kora délután, egy kiadós ebéd után valóban haza indultunk. Útközben Párkányban mindenki bevásárolt a szlovák kólából, a Kofolából. Az esti órákban érkeztünk meg Szombathelyre, ahol már vártak minket a szüleink.

Nagyon jól éreztük magunkat Felvidéken, szívesen visszamennénk később is így, együtt. Sok érdekes dolgot láttunk, és osztályfőnöki órán utána még beszélgettünk a határon túli magyarokról.

Szöllősi Lili Róza, Ujhelyi Dorottya (7.c)